

Käki kukkuu kultarinta

Moderato

1. Kä - ki kuk - kuu kul - ta - rin - ta

2. Ei nyt kuu - lu kul - lan ää - ni,

si - ni - sa - lon ta - kaa,

he - läh - te - le hel - lä!

Ei - pä ku - ku kul - ta - se - ni,

Siit' on huo - li hai - ke - a nyt

hän jo maas - sa ma - kaa.

yk - sin jää - ne hel - lä.

1 Käki kukkuu kultarinta sinisalon takaa,

|: Eipä kuku kultaseni, hän jo maassa makaa. :|

2 Ei nyt kuulu kullan ääni, helähtelee hellä!

|: Siit' on huoli haikea nyt yksin jääne hellä. :|

Käki kukkuu kultarinta

1

Käki
kukkuu
kultarinta
sinisalon takaa.

Der Kuckuck
ruft [*kuckuckt*]
Goldbrust
hinter dem blauen Wald.

Eipä kuku
kultaseni,
hän
jo
maassa
makaa.

Nicht ruft
mein Schatz,
er
schon
in der Erde
schläft.

2

Ei nyt
kuulu
kullan ääni,
helähtele
hellä!

Nicht jetzt
ist zu hören
des Liebchens Stimme,
(welches) klingt
liebevoll!

Siit' on
huoli
haikea
nyt
yksin jäänehellä.

Darum ist
Gram
wehmütig
jetzt
dem (der) Alleingeblienen.

SG

Kuckuck ruft aus Waldesferne,
Lockt aus gold'ner Kehle.
Liebchen kann mich nicht mehr rufen,
Schläft schon in der Erde.

Niemals wieder wird man hören
Liebchens süße Stimme.
Dem, der hier allein geblieben,
ist so trüb zu Sinne.

Übertragung: Elisabeth Kurkiala

Käki kukkuu kultarinta

Moderato Hm

1. Kä - ki kuk - kuu kul - ta - rin - ta

2. Ei nyt kuu - lu kul - lan ää - ni,

G Fis

si - ni - sa - lon ta - kaa,

he - läh - te - le hel - lä!

A Hm Em

Ei - pä ku - ku kul - ta - se - ni,

Siit' on huo - li hai - ke - a nyt

Fis Hm

hän jo maas - sa ma - kaa.

yk - sin jää - ne hel - lä.

1 Käki kukkuu kultarinta sinisalon takaa,
|: Eipä kuku kultaseni, hän jo maassa makaa. :|

2 Ei nyt kuulu kullan ääni, helähtelee hellä!
|: Siit' on huoli haikea nyt yksin jääne hellä. :|